

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уређује ОДБОР

БРОЈ 10 лепта

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН
ПО ПОДНЕ

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:
Месечно 3 драхме, тромесечно 9 драх-
ме, годишње 36 драхме.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Стан уредништва:
улица Краља Петра бр. 70.

ЗНАЧАЈНА ПОЈАВА Борба Словена у Аустрији

Избори за будуће аустро-угарске делегације завршени су и предмет су врло опширних коментара у штампи Дунавске Монархије. Немачки листови кипте од гнева, јер су резултати избора испали противно свима њиховим очекивањима. Они су најсјајније демантовали «демократске намере» новог Карловог режима и показали још једном више вредност старе истине, да вук длаку мења, али ђуд никада.

Ни амнестија политичких криваца који су били закрчили аустријске казамате, ни обилата обећања широких демократских реформа, ни наговештене привилегије словенским елементима — све то није успело, да промени расположење Словена под Аустро-Угарском према режиму, који је после вековног кињања и глечења изненада почео показивати извесне знаке «благости и свечности». Аустриј. Словени неверују више својим господарима, и свесни су апсолутне чињенице, да се то неверовање не може изменити никаквим појавама. Њима су добро познати сви трикови и маневри аустро-угарског режима, да би се и за тренутак могли поколебати у борби за своја национална права.

Словенски представници, који су изабрани у делегације, крвни су и заклето непријатељи аустријског режима. Избори нису дали ниједан једини мандат политици помирљивости према владајућем режиму. Изабрани су искључиво људи, који су са посланичке трибине стално нападали постојећи режим и били носиоци идеје, да се борба за национална права Словена има свим средствима наставити до краја. Овакав резултат изборанајбоље демантује протурене вести бечке и пештанске штампе, како су словенски елементи монархије са задовољством примили обећане реформе и права, која ће се дати свима народностима дунавског царства.

То се најбоље види из тона и начина, на који је немачка штампа коментарисала избор за делегације. *Наје Фраје Пресе* назива резултате избора правим скандалом и вели, да ће рад делегација бити скопчан са врло великим тешкоћама услед стра-

ховите опозиције, коју ће словенски представници наставити и у делегацијама. *Најес Винер Тагблат* иде тако далеко, да тражи или да се делегацијама одузме њиховранији значај или да дебате о спољној политици владе остану апсолутна тајна за јавност. Бечки *Цајт* напада опорим изразима незахвалне Словене, који још увек не могу да се излече од «мегаломаније» и нису кадри да увиде да њихови «стварни интереси леже у величини Хабзбуршке монархије». *Маџарски* листови коментаришу изборе за делегације још помамније.

Ова појава јеврло карактеристична и појмљива. Она доказује, да је бечки план, да Словене још једном обмане лажним и варљивим обећањима, потпуно пропао. Она је исто тако доказ силне борбене снаге Словена, који су решени да наставе борбу за своја национална права до краја. Најзад, то је и врло кобан предзнак за судбину Дунавске Монархије, јер је јасно, да у овој огорченој борби мора победити она страна, која је и физички и морално јача. А Словени су дали довољне гаранције, да се у овој борби неће заморити док не извојују победу својим правима.

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Берн, 2. — «*Фосише Цајтунг*» од 19. новембра јавља: *Шајдеман* је у Дрезди држао врло важан политички говор. Он се је изјаснио у корист трајног измирења са Русијом. То измирење је могуће једино ако Немачка одстане од анексија руских територија.

После *Шајдемановог* говора изгласана је одлука, у којој је скуп тражио од владе да се одмах потпише примирје и закључи демократски мир.

Социјал-демократски посланик *Едер* дао је на једном јавном скупу у *Елберфелду* сличне изјаве односно Русије. Он је рекао: да ће одговор централних сила на одлуку Совјета бити свакојако повољан.

Лондон, 2. — *Рајтерова*

Агенција јавља: да енглеска влада не само што неће допустити ни једном Енглезу да иде у Швајцарску на тобожњу конференцију мира, него ће одузети пасоше сваком енглеском поданику који би присуствовао таквој конференцији.

Лондон, 2. — Из *Жене*ве јављају, да су турски делегати, који воде преговоре са Енглезима о размени заробљеника у Берну, тражили од турске владе пуномоћје да отпочну преговоре о сепаратном миру.

СТРАНА ШТАМПА

Швајцарска неутралност

Цирхер Пост: «Премештање ратне позорнице у Италију ствара Швајцарској неповољну ситуацију и чини веома важним везе између Немачке и Венеције, Француске и Ломбардије. И да не говоримо о директној опасности, могућност да будемо увучени у рат већа је но икад».

Национал Цајтунг (Базел): «Ма колико да смо у бећени, да немачки народ сам не помишља да угрози наша права, ми са великим неповерењем гледамо напоре мањине, која проповеда теорију веома опасан међународног права. Ова теорија је, да «потреба нема закона». Она може у прилици оправдати повреду наше неутралности. Надајмо се, да ће немачки народ бити у стању да се одупре доктринама, против којих се буне сва искуства, стечена у току рата».

Немачка и гаранције
Дојче Тагесцајтунг (Ревентлов): «Успостављена Белгија са «стварним гаранцијама» постала би одмах вазал Енглеске, још више него раније, уз сарадњу Сједињених Држава. Наша држава узалуд би добила «стварне гаранције» као што су оне, којима је г. Бетман Холвег придавао толику важност. Ми знамо из искуства у прошлости, шта оне вреде».

Немачки апел
Рајнише Вестфалише Цајтунг: «На западу партија није још добивена и Немачка није још постигла своје ратне циљеве. Фламманска обала није цела заузета. Час је куднуо, када савезници Немачке морају показати, да нису незахвални и да су готови да ставе Хинденбургу на расположење војне снаге, које би Немачкој омогућиле да постигне одлучне успехе против Француске и Енглеске. Неопходно је потребна концентрација снага на западу. Она би омогућила Немачкој да се дочепа целе Белгије и француских територија, што категоријски изискује економска будућност царевине».

Базлер Фолкелат износи, да цела швајцарска штампа говори противу манифестације, коју су интернирани Немци припремили у част Хинденбурга. Гритли је свето швајцарско национално место. Оно не сме бити искориш-

не. Немачка крв мора се проливати само за немачке интересе».

Нереди у Цириху

Журнал де Женев: «Нереди, који су се десили у Цириху изазивају у целој Швајцарској живе негодовање и гнев. Наш народ је огорчен против људи, које је трпео на својој територији и који немају никаквих осећаја захвалности. Важно је данас да сви грађани схватају своју дужност и да су решени да спроведу респектовање реда».

Газет де Лозан: «Догађаји у Цириху изгледају довољно озбиљни, да се може претпоставити, да централне државе покушавају да изазову покрете код неутралних, како би их ослабили. Тешко је веровати, да је порекло нереди само швајцарско. Није то начин наших земљака».

У ШВАЈЦАРСКОЈ

Дрскост интернираних Немаца

Лозана, 2. децембра.

Дописник «Газет де Лозан» у Берну јавља: Говор који је један интернирани Немац одржао у Гритлиу у част Хинденбурга и кајзера проузроковао је велико негодовање. *Базлер Нахрихтен* поводом тога пише: «Одговорне власти нису требале излагати швајцарски народ таквом шовинистичком говору. Колико нам је познато, интерниранима је забрањено да пишу по новинама и да држе јавне говоре. Ако је та манифестација припремљена по одобрењу команданта места, захтевамо од више власти да команданту укорне, ако ли не, потребно је казнити организаторе манифестације и говорника који је развијао своје пангерманске идеје».

Цирхер Пост вели: «Ми смо изненађени неактивношћу организатора ове свечаности. Нико неће пребацити Немцима, да славе Хинденбурга, али да то они чине у Гритлиу, то је увреда за Швајцарску. Ми тражимо да нам одговорни командант места објасни како је могао одобрити такву манифестацију и на таквом месту».

Базлер Фолкелат износи, да цела швајцарска штампа говори противу манифестације, коју су интернирани Немци припремили у част Хинденбурга. Гритли је свето швајцарско национално место. Оно не сме бити искориш-

ћено за стране националне свечаности Немци који сада живе у нашој земљи морају имати обзира према Швајцарској.

Чика Ђока

СА СРПСКОГ ФРОНТА

— Из мојих бележака —

Ја кажем: «ноћ у рову» — али те ноћи била је месечина као дан. Тим јача опреза и активност, јер је при јакој месечини врло јак контраст између осветљених предмета и оних у сенци. Сенка на месечини скрива апсолутно све што се ту закљони...

Са «нашим чичом» — тако војници из милоште зову команданта десног одсека — јасам по месечини кренуо преко отвореног гробена штабу ком. батариона. Силазили смо ладном по путу обасјаном белом месечевом светлошћу. Испред нас лево уздику се контуре «Западног Крша», који је у ваздушној линији био нешто више од једног километра далеко. Преливен месечевом светлошћу видео се у свима детаљима...

Ето — показује командант — она жута линија, испресецана каменитим блоковима, — то су непријатељски ровови; а испод њих оне линије у висећем положају — то су наши ровови... На том месту смо најудаљенији. Ту је међу простор 3, 4 па и 500 метара. На свима осталим ближи смо... Видићете кад будемо горе. На неким местима приближили смо се на 30—40 метара...

Пут којим силазили потпуно одривен према непријатељу. Он је тучен пушком, митраљезом, брђанима. Од времена на време, и по највећој помрчини, пушта непријатељ по коју серију пушчаних и митраљезких метака. По којој брђанин направи малу вртачу на или крај пута. Они који ту пролазе знају сва опасна места. Они их прелазе брже или обилазе. Дешава се да по неког закачи. Предосторожност и познавање терена на фронту први је услов сигурности. У томе је наш војник дугим ратовањем постао врло извешан. Тиме се и објашњава да војници, при свем томе што је на фронту непрестана пуцњава, ретко страдају...

Земунца ком. батариона прицијена уз сам положај прве линије. Ту смо застали да се издувамо и, наравно да, по српском обичају, попијемо част.

Стање редовно — ништа ново... почињу већ рапорти. А, шта то значи «редовно стање» и «ништа ново», види ће читаоци даље из ових редова што следују...

После малог одмора пели смо се уз брдо скоро вертикално. Лево од нас, као

што сам напред рекао, види се положај «Западног Крша». Голо, оштро камење оцртао се према, месецом осветљеном, хоризонту. Ту су, између камења, непријатељски ровови, митраљезска гвезда...

Ову стени којом идемо туку од времена на време. Тамо — показује командант батариона — има један непријатељски митраљез...

Так — так — чу се пуцањ и фијук куршума. Један удари у камен, а други «звизну» преко нас...

Треба ићи брже — каже командант — према месечини види се овде покрет. То је лако казати, али тешко извршити уз тако стрм нагиб — примећујем ја задуван али ипак опасан пушчан теран напред. Она два куршума нису ми дали да станем или успорим ход...

Једном кратком приближили смо у ровове. Ту смо сигурнији. Требало је стати или сести јер је било крајње време. Душа дошла у подграц, а зној, и ако је хладно, почиње да пробија копоран...

Ево, овде да се одморите — каже командир чете излазећи на рапорт —

Кроз узан усек у земљи улазимо у један четвртасти простор управо — кутију. Кретац заузео 3/4 простора. У љошку мала фуруница. Ту се човек не може усправити. Толико простора колико да седну троје на крветцу. Све је то мени изгледало: овај кретац, фуруница у љошку, мали стоцић, лампаца... као дечија играчка. Али та «играчка» у рову, са обзиром на прилике и сигурност коју она даје њеном газди, не може бити практична. Она чува од гранате, непогоде, зиме, а, што је најглавније, командир је ту у рову са својим војницима.

После штрапаца и умора, а морам признати и страха, човек се ту осећа у сигурности и ако је непријатељ близо, за коју стотину метара и ако непрестано чујете пуцњаву пушака, тикарање митраљеза и прасак бомби од које се потреса земунца.

После рапорта прва реч је: хоћете чаја или кафе? — Тога има свуда: од пушкског штаба до војничких закљона у рову.

Данас је изузетно већа активност код непријатеља. Мора бити да је јуче извршена смена — каже командир — а, не чују се ни дојављивања аустријанаца: Хрвата, Личана, завршава он. — Наставиће се —

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Штокхолм, 2. — Лењин и Троцки, због опозиције трупа на фронту, да сепотпише примирје и отпочну преговори за мир, врше јаку пропаганду којом хоће и мисле да увере да су контрареволуционари решени да уступе власт народу, да поделе земљу селацима и да одмах закључе мир.

Штокхолм, 2. — Кадетска странка објавила је нов манифест у коме каже да се никакав предлог мира максималиста не може сматрати као израз воље руског народа.

Петроград, 2. — Немачки су услови за закључење примирја следећи: 1. Евакуација Петрограда до закључења мира без одребе да ли ће Немци посетити варош; 2. Гаранција, да Балтичка флота неће бити употребљена противу Немачке. Ова гаранција тражи демонтирање топова и искрцавање посаде; 3. Пре сваког преговора о миру, мора се уступити Украјина и северна обала Црног Мора Аустрији.

Ови услови нису невероватни, јер подударају са држањем Немаца према делегатима максималистима.

Лондон, 2. — Из Петрограда јављају: На Уставотворној Скупштини, чији су избори завршени, максималисте представљају 360 посланика од 800 чланова. Једним декретом максималистичка влада одузела је онима који нису радници, право избора и право да буду изабрани. У питању је да ли ће се Уставотворна Скупштина сазвати. До сада је стигло у Петроград свега 100 чланова.

Штокхолм, 2. — Влада нове украинске републике одлучила је да повуче своје трупе с фронта. На против, чешко-словачки пукови, који се налазе у Украјини, траже да иду на фронт. Сазнаје се да је у земљи завладала велика узбуњеност. Велики део народа тражи да се распусти Рада која је прокламовала републику и да се власт уступи Совјетима.

Штокхолм, 2. На Кавказу је образована влада која тражи независност. Максималисти нису ушли у састав кабинета.

Штокхолм, 2. — Потврђује се вест да се Михаило Александровић,

брат бившег цара Никола Другог, налази у хапшен у институту Смолни-у.

Париж, 2. — Журнал сазнаје из Петрограда, да су делегати, послати у Позен од Лењина за преговоре о примирју познати као окорели германофили.

Берн, 2. — Вести из Петрограда нешто су умирујуће. Сами револуционари тражили су од владе да се повуче.

Берн, 2. — Према вестима из Петрограда, Лењин се плаши напредовања козака на Петрограду и предузима мере ради одбране. Верује се, да ће се ситуација у Русији ускоро

изменити. Берн, 2. — Максималисти су регулисали питање о народностима на следећи начин: 1. Све руске народности биће слободне и суверене. 2. Народи Русије имаће права да располажу самим собом до дана када ће ти народи добити своју самосталност. 3. Укинута су привилегије које уживају разне народности и национална црква. Укинута су такође све мере које су биле предузете противу разних народности. 4. Максималисти признају право свима народима који су у мањини у Русији да уживају потпуну слободу свога развитка.

повуче иза Адиге, Хинденбург ће, по свој прилици, покушати да izmanеврише лево савезничко крило и прегази Швајцарску како би сигурније постигао свој циљ. Војни швајцарски кругови јако су забринути услед озбиљних догађаја који могу наступити. Иницијатива Гризонског кантона изгледа им евентуално могућна ако не вероватна.

Лондон — Канцелар немачке царевине решио је да конфискује сву имовину америчких грађана у Немачкој. Ова се мера примењује према капиталима који Американци имају у немачким предузећима.

Париж — Гислав Ерве пише у Ла Виктор: «Наши су ратни циљеви: победа. Наша лозинка: одлучност свију Француза да се примора Немачка да призна права свију народа. Цела Француска истице на власт Клемансоа, најистинитијег сина Француске Револуције, најокопелијег непријатеља империјалистичке Немачке».

Цирих, 2. — Из Беча јављају да владе Аустрије и Угарске припремају пројекат о установљавању обавезне цивилне службе у Монархији.

Штокхолм, 2. — Наоружани зликовци убили су бившег руског посланика на грчком двору Чербачева.

Базел. — Волфова Агенција јавља да су се прошле недеље догодиле велике манифестације у Берлину. Више хиљада манифестаната ишли су улицама певајући «Интернационалу» и вичући: «мир! мир! хоћемо хлеба! хоћемо хлеба!» Немоћна полиција позвала је у помоћ трупе које су пуцале на манифестанте који су одговорили пуцањем из револвера. Има много мртвих и рањених на обе стране.

МИТА МИХАИЛОВИЋ народни посланик

Као што смо јавили, умро је напрасно у Ници, 21 овог месеца, врачки посланик Мита Михаиловић — Влашче.

Покојни Мита родом је из Врања, где је свршио и основну школу и нижу гимназију. По том је неко време био судски чиновник, па прешао у полицијску службу, где је дотерао до положаја члана квартала Управе Вароши Београда. Као чиновник био је сва-

гда вредан, марљив, савестан и пун иницијативе. Припадао је од ране своје младости радикалној странци, и био је један од највериднијих њених чланова, ширећи најенергичније демократске идеје у свом родном крају.

У 1906 години, напустивши државну службу, кандидовао се је за народног посланика у округу врањском, и како је те године изабрат за народног посланика, остао је као такав све до своје смрти.

Као народни посланик пок. Мита био је врло вредан и заузимљив. Његово добро срце није гледало на партијске подвојености, већ је свакоме, коју му се год с каквом молбом обратио, настојао да помогне, и много је помогао, многу сузу умро, и многу беду ублажио. Он је општу љубав и поштовање у свом крају уживао.

Глас Мите Влашчета у округу врањском био је свепошан, а име његово чувено у целој Србији. Ту љубав народну и тај глас је пок. Мита стекао само

својом прекомерном вредношћом, бригом и заузимљивом свесрдњом за добро свога краја. Није било тих врата, на која неуморни Мита Влашче није био задуцао, да помогне коме сиромашку из свог краја, који га је за што замолио. Свуд је стигао, све је свршавао повољно и свакога је задовољио. Он није знао за умор. Он је део свој живот био посветио народу свога краја и његовом добру. За то су сви његови пријатељи и познаници, да нас раштркани по белом свету, пренеражени вешћу, да је Мита Влашче умро.

Пок. Миту сви оплакују, али највише његова уцељена млада љуба, Стана, с којом се је пок. Мита скоро оженио, пре 4 године, његов нејаки синчић, његов отац и узорита браћа његова.

Смрћу пок. Мите радикална странка је изгубила једног вредног и неустрашимог борца за демократска начела, а Народна Скупштина једног вредног свог члана.

Бог да му душу прости! Х.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Овације г. Пашићу Из Париза јављају: Српски премијер г. Пашић присуствовао је великој манифестацији, која је приређена на Сорбони у част Алзаса и Лорена. Публика га је том приликом дочекала са овацијама.

У болници Шкотских Жена Ономадне је Господин Министар Народне Привреде посетио болницу Шкотских Жена, где су већим делом наши рањеници и болесници, разгледао њено уређење и разговарао се са нашим војлесницима. Ова посета Господина Министра учинила је најлепши утисак и на управу болнице и на наше војнике.

За добро инвалида Министар Народне Привреде, Господин Др. Велизар Јанковић, позвао је шефа инвалидског одсека, г. Перу Христића, и споразумно са Господином Министром Војним упутио га је у инвалидски депо у Солуну, да предавањима и саветима склони инвалиде да се што боље посвете изучавању заната, како би се један део послао у инвалидску школу, у Фран-

јави одељену сл. безбедности с позицом на акту бр. 3141.

НОТА ТРОЦКОГА Упућена француском амбасадору

Петроград, 2. децемб. Декларација, коју је г. Троцки предао савезничким амбасадорима и доставио им долазак Лењиновог владе, гласи:

«Господине амбасадоре, Част ми је, да Вам саопштим овим редовима, да је конгрес генералних савета радничких, војничких и селачких посланика, на скупу од 26 октобра образовао нову владу целе Русије, која представља савет народних представника. Владимир Илић Лењин именован је за председника владе. Политика је поверена моме старану за спољна послове.

Скрећем Вам пажњу, господине амбасадоре, на следећи текст одобрен од конгреса генералних савета, који садржи предлоге примирја и мира без анексија и одштете, основаног на принципу независности народа и њихову праву да располажу собом. Част ми је предложити Вам, да сматрате тај текст као званичан предлог примирја на свима фронтима и преговора о миру.

Влада руске републике чини овај предлог савима народима и свима владама. Изволите доставити, господине амбасадоре, од стране владе генералних савета уверење њеног вицеског поштовања француског народа, који се неће моћи спречити да тражи мир, као уосталом и сви нарађени народи».

Тешко се ранио Прекјуче, око 19 часова, Иоанис Патазијевић, грчки војни бегунац, отишао је у наплатом стању у кућу своје веренице Аспазие Д. Вреза. У једном моменту, Иоанис је неопажено метнуо у уста цев брзометке (коју је као бегунац понео собом), повукао за обарач и тешко се ранио у доњу вилицу. Одмах је пренет у болницу, али је мало наде да ће остати у животу.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон, 2. — Јављају из Петрограда: г. Троцки је изјавио: «Наши савезници су нам скренули пажњу, да су Немци препредени и да ће покушати да нас преваре. Али, они су заборавили, да смо ми, Руси, јаки од Немаца».

Лондон, 2. — Јапанска влада саопштава, да су јапанске трупе поселе Владивосток да би осигурале безбедност железне пруге. Тајмс јавља, да су јапански инжењери послати на сибирску жељ. линију. Циљ ове је да се заштити сибирска линија и ставе у сигурност намирнице и му-

ниција, који се налазе у Владивостоку. (Владивосток лежи на крајњем истоку Сибира и броји преко 90.000 становника).

Лондон, 2. — Капетан Персиус, познати немачки критичар пише у Берлинер Тагсблату: «Немачка флота неће моћи никад достићи ниједан од својих циљева, док постоји британска флота». Ова фраза је најбоље признање немачке немоћи у погледу поморства.

Амстердам, 2. — Холандска штампа коментарише пад Јерусалима као врло важан догађај. Телеграф пише, да је губитак свете вароши неопходан за Немачку и Турску. Германска политика не може више рачунати ни на каква утицаја ни у Индији, ни у Персији, ни у Египту.

Базел, 2. — Сазнаје се да је Енвер паша, с обзиром на тешку ситуацију турских трупа у Палестини, тражио од Немачке хитна појачања и велике количине муниције.

Петроград, 2. — Јако раздраженије завладало код социјалиста револуционара у Петрограду.

Берн, 2. — На једном јавном збору у Берлину, којим је руководио социјална демократија, говорио је Шједман Социјалистички вођа је рекао између осталог: «Могућан је трајан мир само ако се одрече завојевања. Русија одлучује данас своју будућност. Ако Русија мисли, да се врати милитаризму, не треба ни да говоримо о разоружању. Ми се боримо за мир, за свакидашњи хлеб и слободу». Скуп је потом донео резолуцију, којом се траже одмах примирје и преговори за демократски мир».

Петроград, 2. — Максималистичка влада припрема декрет о укидању адвокатског реда.

Копенхаген, 2. — Један руски лист саопштава, да су Енглези заштитили све руске лађе у северним водама. Руске лађе и крстарица Асколд стављене су у Средозем. мору под енглески надзор.

Са нашег фронта Српски званичан извештај Солун, 2. децем. 1. децембра ништа важно.

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

Са солун. фронта

Француски коминике — Солун, 2. децембра Прекјуче су руски одреди одбили једну бугарску патролу, а Италијани су осујетили напад непријатељских одреда.

Франц коминике

Париж, 2. децембра Јака артиљериска борба у области Мезон де Шампањ, источно од Сипа у Алзасу. Југо-западно од Серија Французи су извршили препад на немачке ровове. На осталом фронту затишје.

Енглески коминике

Лондон, 2. децембра Извештаји о прекјучерашњој борби у близини Билекура јављају да су Немци после артиљериске припреме извршили два напада. Први је напад извршен на положаје на линији «Хинденбург» источно од Билекура, а други на ширем фронту источно од Билекура - Каникура. Одбили смо оба напада. Непријатељ је претрпео велике губитке. Мало доцније непријатељ је извршио још један напад код Каникура. Борба је трајала дубоко у ноћ на оном делу ровова које је непријатељ успео да заузме. Наше су трупе нападе јужно од Вилер-Гислена једно непријатељско одељење које је јако страдало. Заробљено је такође доста војника.

Источно од Билекура била је борба са бомбама на једном делу рова где су Немци успели да продру.

Заробљено смо неколико војника. Непријатељска артиљериска активност јужно од Скарпе као и северо-источно од Ипра.

Италиј. коминике

Рим, 2. децембра Наше лаке крстарице ушле су у тршћански залив и избациле четири торпиле на две ратне аустријске лађе. Све четири торпиле проузороковале су експлозију. Крстарица «Виена» потопљена је. Наше су се лађе вратиле неопштењене и поред интензивне непријатељске ватре.

Доцније. — Непријатељ је јуче, после артиљеријске припреме, напао наше положаје код брда Каприне и у области брда Берсте. Наилазећи на отпор наших трупа, он је обуставио пешачки напад. Непријатељ је такође после јаке артиљериске припреме, напао наше положаје код брда Солароло, Орсо и у долини Калчине. Јединствен отпор наших урупа које су се бориле прса у прса са непријатељем а потпомогнуте француском и нашом артиљеријом, учинио је да одржимо положаје и одбијемо непријатеља. Оборена су три непријатељска аероплана.

ВАЖНЕ ВЕСТИ

Париж. — Дописник «Журнал де Деба» у Женеви јавља да Швајцарској прети опасност од Немачке. Ако се италијанска војска

сестру Милку, Миленку Вељину, Славу Аврамову, Цаку Љубисава Малинића, Саву Аврамову, Мику и Олгу Драгомирову, Невену сестру Мила Матића, Стојанку и Иванку Петронија Ђокића, за жену Загорку, бабу Милену, свастикку Драго-саву, шурака Обрадина и Милана, Драгину Јанке Антопије и осталу децу Дамњанку, Лазара, Драгину Раденку, Драгомира и децу Миленке Вељине и Славке Аврамове.

— Михајло П. Радосављевић, наредник, проф. кол. П. Бр. 414, јавља свом оцу Петру В. Радосављевићу, село Крњево, срез великорашки, округ сме-деревски, да је жив и здрав и да су живи и здрави: Живота, Велимир, Драгомир, Коста И., Борђе М. и Геиша Радосављевић, Пе-

тар Миленовић, Стеван Марковић, Милош Кочић, Милан Ж. Шулејић, Владимир Стокић, Живоћа Хранисављевић, Милосав Петровић, Александар и Радивоје Петровић, Саво Бранковић, Радивоје Бранковић, Богосав Стојановић, Живојин Илић, Милутин и Илија Тирнанић, Тоза Игњатовић, Гмитар Хранисављевић, Живота Живановић, Милутин Н. Гршић, Милан и Стеван Ж. Живановић, Жика Тодоровић, Велимир и Добросав Радовановић, Сава Тирнанић, Живојин Живковић и Љуба Шулејић, сви из села Крњева; затим Богдан Ђулић из Милошевца, Никола Павловић из Трнавче и Живота Илић из В. Плана. Сви моле извештај од својих фамилија.

ШТАМПАРИЈА «ВЕЛИКА СРБИЈА»

Штампарија «Велике Србије» снабдевана је свим потребним материјалом и машинеријом за израду свих штампарских послова, као: књига, формулара, плаката, огласа и т. д. и то осим српског и на свима Савезничким језицима.

Послови се примају у штампарији «Велике Србије», ул. краља Петра бр. 70 (прва трамвајска станица од Камаре, идући ка жељ. станици). Израда брза, тачна и солидна. Цене врло умерене.

СРПСКА КЊИЖАРА

Српска књижара М. Ристивојевића, Солун, препоручује поред осталих српских књига најновије: «Српска Драма» од Фери Пизанија, једна од најбољих за данас српских књига. Цена др. 4. «Наше срце» роман од чувеног писца Ги де Мопасана са 74 слике, драх. 4. «Хаџа» роман од чувеног пољског писца Сјенкјевића драх. 3. «На капији Будућности» од Анатола Франсоа врло занимљива књига драх. 1.50. «Енглескиња у српској војсци» драх. 3.50 «На Рекама Мафедонским» драх. 1.50 Све су горње књиге у српском преводу.

Књижара се налази у

парку «Беле Куле» у киоску Атласа стовариште преко пута железничке станице. 2-2
Зубно - електрична клиника
Д-р ПАНТ. Ј. КОНДУЛИСА
улица Егнатијева, после Триумфалне капије, на углу ул. Св. Панагаде бр. 4.
Израђује равноревне зубе, златне и порцеланске, читаве виле од злата и каучука по најмодернијем начину. 26-30
СИФИЛИС и све венеричне болести лечи се потпуним успехом
директор болнице венеричних болести у Солуну
Д-р ХРИСТ. ХРИСТОДУЛУ
прима у својој клиници: од 3 до 6 по час. по подне ул. Егнатијева бр. 314. улаз из ул. Методије 15. 2-30
Одговорни уредник Бошко Богдановић
Штамп. «Велика Србија»

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

— Сретен Јојић, п. бр. 414, моли свога оца Милана Јојића, деловођу општинске школнице, код Бај. Баште, да га извести за породице: Ненада Радовановића, Петронија М. Бокића, Обрадина Камберовића, Миладина Бошковића из Вишесаве, Петра Тучевића из Обајгора, Мила Матића из Својдуга, Борисава Гаџића из Придола; исто тако да га извести за жену и децу Милана Илића, и за Миленку Вељку Драгојловића, Славу Аврамову, Милку Вељку Илићу и Саву Малинића.
— Светислав И. Бурђевић, артиљ. п. бр. 603, извештава свога стрица Милутина Бурђевића, село Близоње, срез и округ на-